

NAKRĘCAĆ (4) *vb impf*

nakręcać (2) **nakrącać** (2); *nakręcać SkarKaz* (2); *nakrącać CzechRozm* (2).

Pierwsze a jasne.

praes 2 pl nakręcacie (1). \diamond *3 pl nakrącają* (2). \diamond *con 3 pl m pers by nakręcali* (1).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVII – XVIII w.

Ukierunkowywać; tu w przen [czego] (4) :

nakręcać do czego (1): Drudzy fą/ ktorzy máią mądrość taką/ iąką tenże Apoštoł opifał: Ziemfką/ bydłęcą/ y dyabelfką. Ziemfką: [...] y w ziemi wzytek ich rozum zoftáie/ nie oglądáiąc fię ná wieczne y przyfzłe/ áby do nich docześnych nákręcáli/ iákoby lepíže dla podleyfzych nie vpadály. *SkarKazSej* 658a.

nakręcać na co (1): Ale wiem iż wždy práwá tak złego nie maćie/ chybá onego ná tę taką fwowolność nákręcacie *SkarKazSej* 692b.

a) Falszywie interpretować (2) :

nakręcać wedle czego (1): Ale iż żydom o wczás/ pokoy y roskořzy ćielefne idzie: ktorych lie po Mefyafzu fpodziewáią: zle go y kroleřtvo iego wyrozumiawfzy/ przeto tak prorockich fłow wedle चुći fercá fwego nákrącaią/ y ony wedle litery wykładáią. *CzechRozm* 115.

nakręcać ku czemu (1): Aprzeto baczyć to y fám możefz/ iż zle tych procořt w żydowie vzywáią/ y gwałtownie ich ku iákieieř poćiefze fwey nákrącaią. *CzechRozm* 117v.

Formacje współrdzenne cf KRĘCIĆ.